

(D 315)

Sex Psalmer

udfattede

for een Stemme med Orgel, Pianoforte eller for 4 Stemmer

af

. . .

Kjøbenhavn.

Faaes hos Boghandler Th. Lind, St. Kjøbmagergade Nr. 6.

Trykt hos J. G. Salomon, Bog- og Bodestrykker.

1869.

P. A. Fengers Tillæg til evangelisk-christelig Psalmebog.

*N*º 651. Amen! Jesus Han skal raabe.

*N*º 925. I al sin Glæds nu stråler Solen.

*N*º 930. Blomstre som en Rosengaard.

*N*º 1009. Paa Jerusalem det ny.

*N*º 1099. At sig Verden ret Farvel.

Morgen- og Aften-Sange, samlede og udgivne af P. A. Fenger.

*N*º 7. Den mørke Nat forgangen er.

1. A = men! Se = sus Han skal raa = de, A = men er hans Mand og Ord, A = men

er Hans Kraft og Naa = de, A = men er Hans Daab og Ord, A = men er Hans Liv og

Død, A = men! Han har endt vor Nød!

2.

Amen! Haabet ei befkæmmer,
 Amen! Troen er vor Seir,
 Amen! Kjerlighed istemmer:
 Amen i de Frommes Leir,
 Amen i Guds søde Ro,
 Amen! her er godt at boe!

3.

Amen raabe hver en Tunge!
 Amen er vor Himmel-Sang,
 Amen skal vi evig sjunge,
 Amen blandt Guds Harpers Klang,
 Amen, her er Livets Flod,
 Amen! af, hvor Gud er god!

1. I al sin Glæds nu straa = ler So = len, Lids = Ly = set o = ver Maa = de = sto = len,

Nu kom vor Bind = se = li = lje = Tid, Nu har vi Som = mer skjær og blid, Nu spæer os

meer end Eng = le = røst I Je = su Navn en gyl = den høst!

2.
 I Sommer-Nattens korte Svale
 Slaer høit Fredskovens Rattergale,
 Saa alt hvad Herren kalder sit
 Maa slumre sødt og vaagne blidt,
 Maa drømme sødt om Paradiis,
 Og vaagne til Vorherres Priis.

5.
 Opvaagner, alle dybe Toner,
 Til Priis for Menneskets Forsoner!
 Forsamles, alle Tungemaal,
 I Takkefangens Offermaal!
 Istemmer over Herrens Bord
 Nu Menighedens fulde Chor!

3.
 Det aander himmelsk over Støvet,
 Det vifter hjemlig gennem Løvet,
 Det luster listig under Sky
 Fra Paradiis, opladt paany,
 Og yndig risler ved vor Fod
 I Engen Bæk af Livets Flod!

6.
 I Jesu Navn da Tungen gløder,
 Hos Hedninger saavelsom Jøder;
 I Jesus = Navnets Offermaal
 Gensmelter alle Modersmaal;
 I Jesu Navn udbryder da
 Det evige Halleluja!

4.
 Det volder alt den Aand, som daler,
 Det virker alt den Aand, som taler
 Gi af sig selv, men os til Trøst,
 Af Kjærlighed med Sandheds Røst,
 I Ordets Navn, som her blev Kjød,
 Og foer til Himmels høid og rød!

H. Rung.

1. „Blom = stre, som en Ro = sen = gaard, Skal de ø = de Ban = ge, Mø = des
Blom = stre i et Gyl = den = aar Un = der Fug = le = san = ge,

skal i Straa = le = dands Li = ba = nons og Kar = mels Glands, Sa = rons Yn = dig = he = der.

2.

Akste meer ei noget Aæ!
Ingens Hænder synke!
Skjæde hvert udgaet Træ!
Glatte sig hver Aynke!
Reise sig det faldne Mod!
Kinde let uroligt Blod!
Frygt og Sorg forbinde!

3.

Herren kommer, Gud med os,
Troen paa Ham hier,
Byde skal Han Fienden Trods,
Som sit Folks Befrier;
Alt betales paa eet Bret:
Fienden skeer sin fulde Ret,
Folket dobbelt Raade!

4.

Stjæres for den sorte Stær
Skal da Dine mange,
Døve Dren, fjern og nær,
Høre Frydesange,
Som en Hind da springer Galt,
Stammer, som for maalløs gjaldt,
Løfter klart sin Stemme!"

5.

Saa i Herrens Helligdom
Esajas spaa'de,
Tiden randt og Dagen kom
Med Guds Lys og Raade,
Med den Guds og Davids Søn,
Som gjør end, i Lys og Len,
Paradiis af Orken.

6.

Hør med vor høie Drot,
Med Hans Aand tillige!
Begge de gjør Alting godt
I vort Himmerige;
Døve, selv paa Gravens Bred,
Dren faaer at høre med,
Stummes Læber sjunge!

7.

Høit bebude Gylденаar
Glade Nytaarsfange,
Blomstre som en Rosengaard
Skal de øde Vange,
Mødes skal i Straaledands
Libanons og Karmels Glands,
Sarons Yndigheder.

N. f. S. Grundtoig.

N° 1009.H. Rung.
dim.

1. Paa Je = ru = sa = lem det ny, Paa den sto = re Kon = ges By, Lad os al = le byg =

ge, Med Guds Aand og med Guds Søn, Un = der Sang og Suf og Bøn, I Guds Vin = gers Skyg = ge!

2.

Stadens Grundbold fast og reen,
Kirkens Hoved-Hjørnesteen,
Prise vi saa gjerne,
Det er Herren Jesus Christ,
Som urokket staaer forvist,
Falder end hver Stjerne!

3.

Han er Sandhed, Liv og Vel,
Steendød er den Grundbold ei,
Dødt vil den ei høre,
Huus af Syld*), som Træ af Rod,
Dg af Væld den klare Flod,
Voxer op med Værel!

4.

Lad det kjendes, Herre god!
Huset her staaer saa i Fod
Paa den sande Klippe!
Leve lad dets Blomster-Krands,
Straale lad det i Din Glæde!
Aldrig lad det glippe!

5.

Regn os til Dit Venne-Lag,
Under vort det ringe Tag
Bærdiges at træde!
Hør vor Bøn og hør vor Sang!
Giv „Din Fred“ sin rette Klang,
Dø vor Herres Glæde!

N. F. S. Grundtoig.

*) Husets Fodstykke.

L. N. Boisen.

2.
 Hvor tidt hos Dig end Trøst jeg fandt,
 Naar Hjertet skjalv og Graaden randt,
 Og Verdens Bølger brusste,
 Ved Støvet hænger dog min Sjæl,
 Og Slangen bider i min Hæl,
 Skjændt Du dens Hoved knuste!

6.
 Kom i den sidste Nattevagt,
 I en af mine Kjæres Dragt,
 Og sæt Dig ved min Side!
 Og tal med mig, som Ven med Ven,
 Om hvor vi snart skal sees igjen,
 Og glemme al vor Avide!

3.
 O Jesus, Herre, Broder sød!
 Du kjender bedst den bitter Død,
 Du har den overbundet;
 Vor Skabning grant og kjender Du,
 Veed godt, vi alle seer med Gru
 Vort Limeglas udrundet!

7.
 Kom, som Du vil! jeg veed det vist,
 Du selv har sagt, at her og hist
 Du kjendes vil paa Kisten:
 Den Kist, hvorved, trods Verdens Larm,
 Os Hjertet brænde kan i Barm,
 Og smelte hen i Trøsten!

4.
 O, kom Du, som engang jeg veed,
 Du i Din Faders Herlighed
 Skal klart Dig aabenbare;
 Var det i Gry, var det i Kveld,
 Jeg skyndte mig, med kort Farvel,
 I Sky til Dig at fare!

8.
 O lad mig, i min sidste Stund,
 Det høre af Din egen Mund,
 Som Aand og Liv kan tale,
 Hvor rart der er i Himmerig,
 Og at Du Stol har sat til mig
 I Dine Iyfe Sale!

5.
 Men kommer Døden sørend Du,
 Kom da ilæn, og kom ihu,
 Hvor mørkt der er i Graven!
 Omstraal mig, saa jeg glemmer den!
 Saly Diet paa Din syge Ven,
 Saa jeg kan see Guds-Haven!

9.
 Før Døden, med sin Iistap-Haand,
 Gjør Skjel imellem Støv og Aand,
 Bortvisster Hjertets Varme,
 Indslumre skal jeg da med Lyft,
 Som Barnet ved sin Moders Bryst,
 I Dine Frelser-Arme!

N. F. S. Grundtvig.

No. 7.

H. Rung.

1. Den mør = ke Nat før = gan = gen er Dg Da = gen op = tin = der saa vi = de,

So = len sin = ner o = ver Mark og Kjer, De Jug = le de sju = ge saa bli = de. Gud gi = ve os

Lyt = fe og go = de Raad, Sin Naa = des Lys os til = sen = de!

2.

Gud være lovet i Ewighed,
 Han vilde os vel bevare,
 Han lyse over os sin hellige Fred,
 Dg fri os fra alskens Fare!
 Dg give os Lykke og gode Raad,
 Sin Naades Lys os tilsende!

3.

Paa Paaskemorgen, den signede Dag,
 Vor Herre opstod af Døde,
 Sin himmelske Fader til Velbehag,
 Han frelste os af al Nøde.
 Gud give os Lykke og gode Raad,
 Sin Naades Lys os tilsende!

4.

Hjælp os, o Jesu, vor Frelsermand,
 I dag og i alle Stunde,
 Udløs os snart af Djævelens Baand
 At ret Dig tjene vi kunne!
 Gud give os Lykke og gode Raad,
 Sin Naades Lys os tilsende!

5.

At naar saa Dagen forgangen er,
 Dg Natten vil os nedbøje,
 Vi kunne Dig prise, o Herre kjær,
 Dg blidelig lukke vort Døe!
 Gud give os Lykke og gode Raad,
 Sin Naades Lys os tilsende!

Stjen.